

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci Iudimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Appositio, Apponens coniunge pari casu duo fixa. Esto res eadem
declaratumq[ue] præito.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

*Dicitur etiam in definitione quae a seipso dicitur a
prosa praece nō metaphorice significare autem est de laus magistrorum f.
hunc Bartoli Prostutus sic*

Ioannis Despauterij Niniuite.

imunis. i. exēpt⁹ q̄st ad munia, q̄ sunt popularia grauamina, nō obli-
gatus. Quintū. lib. iiij. An illi accidat uiro bono esse uel malo, & lib.
iiij. Procuratori em̄ tibi esse non licuit. Martialis ad Carinū, Nobis
non licet esse tam disertis. Philelphus li. epi. i. Prolixiori mihi esse nō
licuit. Exemplū posterioris, quia maius est dubiū. Hora. Me primū il-
lorū dederim q̄bus esse poetas Excerptā numero, legi quibusdam lis-
bris q̄bus esse poetis, Hypomestra ad līnū. Quo mihi cōmiso non li-
cet esse piam. Quintū. li. vñ. An huic esse procuratorē liceat, & li. iiij.
procuratorē tibi esse non licuit. Terē. in Heaut. Nō expedit bonas
esse uobis. Cesar lib. vi. de bello gallico. Quibus iam licet esse fortus
natissimos. Luca. li. iiij. Nūquid tibi magne per umbras. Perc̄ meos
manes generū nō esse licebit, & in sacrīs. Dedit eis potestatem filios
dei fieri, quia fieri ambulat cū esse. Et alibi, Nūquid molestos esse ho-
minibus est parū uobis. Nebrissensis ait recte sic dici, quia actūs præ-
cedens implicat qui, ppter datiuū facile intelligit̄ neq̄ exprimeat. q̄s
em̄ sic loquutus est, licet huic hūc esse procuratorē &c. Possimus q̄q;
ut Badius cum alijs quibusdā doctissimis, ordinare sic ut infinitum
ante se nihil habeat, post se actū, ueluti esse procuratorē licet huic, et
totū esse procuratorē fungī officio nt̄, ut discere ē bonū &c. dedit eis
hoc. s. filios dei fieri, quod fungetur officio accusatiui &c. ubi eē nāq;
nullū casum ante se habet, nec intelligit̄ nt̄, si casum a tergo habue-
rit, actūs erit, esse pauperē p̄stat q̄ esse diuitē iniuste. In hac regula nō
sine autoritate temere loquendū est. Ouidi. Sperem⁹ in molli mo-
bilis esse thoro, quia licet excusent p̄ subauditionē aītī nolle dicere,
sperē esse mobilē, nec sperē me esse mobilē, licet nihil sit forte uitij, re-
ctius tñ dico, spero esse mobilis, ut uolo esse doctus, q̄ uolo me esse
doctū libentius dixero. Est tñ ubi p̄ nt̄ magis desideret aītūs, p̄ser-
tim a parū elegātibus. Ouidi. lib. xiiij. meta, sed em̄ quia retulit A iax.
Esse louis, p̄ nepos, p̄ retulit esse louis pronepotē. Et li. i. de Ponto ad
Maximū. Hoc ubi uiuendū est satis consequar aruo Inter inhuma-
nos esse Poeta getas, licet autē dicere, Apparet seruus hic eē dñi pau-
peris. De fore dicūt quidā idē quod deesse, de ḡtō, uocatiuo & abla-
tiuo Lancilottus, uir mea quidē sentētia exercitatissimus, dicit nō re-
periri exempla scio dari solere uolentis esse boni &c. sed autoritatē
poetē aut oratoris quærimus, Esse dei &c. philosophis relinquimus
audiui Ioannem esse doctum &c.

Appositio,
Apponens coniunge pari casu duo fixa.
Esto res eadem declaratumq̄ præito.

*Exemplar 3 figura 15 locutionis et constructionis figura locatio
modo loquendi ut afferat niss fontes 1. L
tus aquae 2. fontis figura locutionis que sit vera dictio
ut dicitur. **Syntaxis** **Fo. X VI** et paragoge eiusdem*

Quoniam Alexāder figurās cōstrūtiōis ponit in regimine nūi neq; ut sēn
tio) inepte, ideo & ipse eundē ordinē seruās. eas hic ex ordine locabo
multo breuius (ut spero) clariſc; ponā vō figurās septem, qnq; no
bis oīno imitādas tam in prosa q; in carmine, appositionē, euocatiō
nem, conceptionē, pleſim & zeugma, duas nō oībus passim imitā
das, antīptosim & synthesin, in quibus reliq; alexādrinorū (ut aiūt)
impedimentorū absoluent;. Appositionē ēst figurā post pbabim⁹
cōtra trūiales Alexādro iniuria plērūq; detrahētes. ut qui Alexan
dro longe sint ineptiores. Est igitur de appositione regula. Duo no
mīna substātūa, p eadē re accepta, uel mystice sine cōiunctōne
media, quorū alterū declarat alterū, ponūtur in eodē casu, pcedēte
declarato qd plērūq; magis cōmune est, ut fratres gemini, de quo
Quintilianus li. ix. Quedā (inquit) ordine pmutato sūt supuacua, ut
fratres gemini, nā si pcesserit gemini, frēs addere nō est necesse. Hæc
Quinti Male itaq; cōcedūt qdā p eodē diciāl homo, & homo ani
mal. Erroris causam ex Virgilio cōcludētes in Bucoli. Castaneasq;
nuces mea quas Amaryllis amabat. Non uidēt semidocti fieri appo
sitionem gratia, pprivatatis significandę, ut Henricū hominē deo serui
entē dīlico, uel hominē qui deo seruit dīlico. Fīt em Appositio tri
bus de causis, ut docet Sulpī. & declarat Badius. Primo causa restrī
gendę generalitatis, urbs Gādauū, arbor laurus, mēlis ianuarius, flu
uius rhenus &c. ubi alterū turpī posueris in ḡtō, ut in Raudensem
declarat Valla. Salu. Virbē romā sicut ego accepi, initio troianī con
didere. Virgī, tñ metri causa dixit. Hic tñ ille urbē Pataui sedesq; lo
cauit. Palladius quoq; oppido Cumarū. Itē arbor sycomor⁹, sydus
saturnus, qd etiā saturnī dicere potes, ut mons Auētinus. ut pprivū
sit ipsius mōtis. & mōs Auētinī, ut sit nomē regis illic sepulti, qui no
men montī dedit. Secūdo causa remouēdē equocatiōis, ut canis ani
mal latrat, leo signū ardet, & hic polysemū pcedit, & pinde frequē
ter minus cōe, qā hoc casu declarat a magis cōmuni. Pli. Lupū pīscē
nō uidit italīa, si magis cōmune nō addidisset, potuisset certe de qua
drupede nō de pīscē intelligi. Cāesar. Aquitania a Garūna flumē ad
Pyreneos montes, & eā quę est ad Hesperīa. Addidit flumē, ne qd
aliud significari uideref. Idem, Gallos ab aquitanis Garūna flumē di
uidit. Tertio sit appositio causa attribuendę pprivatatis, & sic magis
cōe adiectiō, uel alio determinatū sequi solet, ut Petrus homo dōz
etissimus. Virgī. Proximus ille Procas romanę gloria ḡtis. In appo
sitione subaudit ens uel q, q, qd, ideo, uoco te loānē, nō est appō. ut
neq; dedit filiū pīciū mīdi, p in pīciū, neq; sicut loquutus est ad pī
nos Abraā & semini eius, nā sensus est, loquutus ē ad pīes nīos, lo

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

quutus est inquā abraā &c. Tu ne dicas loquor ad Petru & Paulo. Cui substatiuorū adiectiuū adhēreat sensus indicabit. Ego ille Marcus Tullius Cicero. Dicunt appositionē aliqui esse de his ante dictū est. In medio substatiuorū ponit cōiunctio, sed dūtaxat ubi uni duo apponūtur, ut maria & mater & uirgo, sit tñ ex tribus sine coniunctione in pnoie, noie, cognōie, īmo etiā agnoie . ut Marcus Tullius Cicero. Pōt mediare abltūs noie, ut uidit Iesu hominē sedentem in teloneo Mattheū noie. Ex duobus pure adiectiuis non sit appositiō quia musicus grāmaticus &c. sunt pene substatiua, ut musicus canit hic est bonus musicus, nō sic aut̄(de q̄ frustra digladiātur dialectici) Ioānes est quātus albus, uel qualis albus. Seruius in illud Virgi. Androgeo galeā clypeiq̄ insigne decorū. Induit, ait insigne ornamentū & decorū adiectiuū est, ne sint duo epitheta quod apud latīnos uitiōsum est. fecit tamen Virgilius paucis uersibus, ut lenta quibus toro facilis superaddita uitis. Hec ille. Epithetū penultima breui &c. i. adiectiuū, uel quid eius loco &c. Fit appositiō p̄ oēs casus, ut arbor sycomorus ris ri. ri. ro. rem. rum. &c. ut præcurrens Zacheus ascensit in arborē sycomorū, Hieremias. Mittā uobis serpentes regulos. In Euangelio dicitur, Videns arborē sīci, sed possunt diuersa esse, q̄a fīcus etiā fructus est, ut si dicerē arbor dulcissimi pomī, sed bonī auſthores semper consulēdi. Dicimus arbor quercus & arbor querna. Boeti, Quernas tendit ad arbores. Deus Habraā non est appositiō, quia genitiuus est Habraā. In Mattheo dicitur, Oblatus est ei unus q̄ debebat decem milia talenta. Appositionem esse dicunt, maluissem dicere talētorū & duodecim milia signatorū q̄ signati, nisi excuses, ut Badius, signati ad duodecim milia, sed de mille & mille & milia in regimine genitiui. non sunt audiēdi qui dicunt milia fuisse adiectuum Philephus in satyris dicit millibus uenenis millib⁹ rixis, ut notauit Thessalienis. Magis cōmune aliquādō intelligit, ut am corresp̄tam, sola bubo, prēneste sub ipsa, de quibus in synthesi. Duobus p̄fertim modis diuersorū numerorū substatiua in appositione eē contingit. Priore quidē si alterū alterius numero careat, ut urbs athēnē, pisces signū, posteriore si alterū sit collectiuū. Ovidi. Quid meruere boues animal sine fraude dolisq̄. Simplex ac rectū natū tolerare labores. Inuenies id quoq̄ ubi neutra causa locū habebit ubi ergo fieri debeat sensus indicabit. Anne tā confuse plura exempla. Virgil. Formosum pastor corydon ardebat Alexim Delicias dñi. Iuuenal. Q̄ta est gula quē sibi totos Ponit apros animal, ppter cōiūia natū Item, Ego suscitabo chaldeos gentē amarā &c. ubi copulatū uirtute plurale est. ideo supersedendū censeo.